

TTT/52 - CHÚC THƯ THỨ BA Ch.52 - Sự Bất Công và Suy Đồi của Nhân Loại

Những điều Mặc Khải của Chúa Giêsu Kitô

Sự Áp Bức và Bóc Lột Kẻ Yếu bởi Kẻ Mạnh

Vì vậy, Đức Chúa phán:

1. Nếu con người hiểu rằng trái đất đã được tạo ra cho tất cả mọi người, và sẽ học cách chia sẻ một cách công bằng với anh em của họ tất cả những kho báu vật chất và tinh thần mà sự tồn tại của họ được gieo, thực sự Ta nói rằng, ở đây trên trái đất các con sẽ bắt đầu để cảm nhận sự bình yên của Vương quốc tâm linh. (12, 71)
2. Các con không tin rằng sự phân chia của loài người thành các dân tộc và chủng tộc là khá nguyên thủy sao? Các con có nghĩ rằng nếu sự tiến bộ trong nền văn minh của mình, mà các con rất tự hào, là có thật, thì luật của lực và sự gian ác sẽ không còn phổ biến, mà thay vào đó, tất cả những hành động của sự tồn tại của mình sẽ được hướng dẫn bởi ánh sáng của lương tâm không? Và các con, dân của Ta, đừng đặt mình lên trên bản án này, vì trong số các con, Ta phát hiện ra những xung đột và sự khác biệt. (24, 72)
3. Hãy ghi nhớ ví dụ về dân Do Thái mà lịch sử nói đến, khi họ đã phải lang thang trên sa mạc quá lâu; họ đã đấu tranh để chạy trốn khỏi sự giam cầm và thờ ngẫu tượng của Ai Cập, nhưng cũng để đến một vùng đất hòa bình và tự do.
4. Ngày nay, toàn thể nhân loại giống như con người đã bị Pharaôn giam cầm: niềm tin, giáo lý và luật pháp được áp đặt lên con người; phần lớn các quốc gia là nô lệ của những kẻ mạnh hơn khác; cuộc đấu tranh vất vả và công việc bị ép buộc dưới đòn roi của sự đói khát và tủ nhục là bánh mì đắng, hiện đang được ăn bởi một phần lớn nhân loại.
5. Vì tất cả những điều này, một khát vọng cho sự giải thoát, cho hòa bình và cho một cuộc sống tốt đẹp hơn đang phát triển trong lòng con người. (115, 41 - 43)
6. Thế giới này, nên là ngôi nhà của một gia đình duy nhất, bao gồm cả nhân loại, lại là khu vực của sự bất hòa và là nguyên nhân của những tham vọng, phản quốc và chiến tranh phi lý. Cuộc sống này, nên được sử dụng cho nghiên cứu, cầu nguyện và nỗ lực, để đạt được sự sống vĩnh cửu, thông qua việc sử dụng các thử nghiệm của nó, các bài học và lợi ích mà nó mang lại cho tinh thần, bị nhân loại hiểu lầm, cho phép trái tim của nó bị đầu độc bởi sự nổi loạn, cay đắng, chủ nghĩa vật chất và bất đồng chính kiến. (116, 53)
7. Những người nghèo trên trái đất, một số bị làm nô lệ, những người khác bị sỉ nhục, và phần còn lại bị cướp bởi chính các nhà lãnh đạo và những kẻ đại diện của họ!
8. Trái tim của các con đã không yêu những người cai trị mình trên trái đất, vì lòng tin của các con đã bị phản bội. Các con không còn tin tưởng vào sự công bằng hay hào hùng của các thẩm phán của mình, và không còn tin vào những lời hứa, lời nói, cũng như nụ cười của họ. Các con đã thấy rằng sự giả hình đã chiếm lấy trái tim của họ và thiết lập trên trái đất sự thống trị của sự dối trá, giả dối và lừa lọc.

9. Những người nghèo, những người gánh vác lao động trên vai như một gánh nặng không thể hỗ trợ. Công việc đó không còn là thứ được pháp luật ban phước, và nhờ đó, con người có được thứ cần thiết cho sinh hoạt của mình, mà đã trở thành một cuộc đấu tranh tuyệt vọng và đau khổ cho cuộc sống. Và những gì con người có được để đổi lấy việc cho lao động và cuộc sống của họ? Một lớp vỏ bánh mì và một chén đắng.

10. Thực sự Ta nói với các con, đây không phải là nguồn gốc mà Ta đã ký gửi trên trái đất để hưởng thụ và bảo vệ các con; đây là bánh của sự bất hòa, của những điều phù phiếm, của những tình cảm vô nhân đạo. Cuối cùng, nó là bằng chứng về sự ít hoặc không nâng cao tinh thần của những người dẫn dắt các con trong cuộc sống của con người.

11. Ta thấy các con đánh nhau vì bánh mì, rằng những người tham vọng không thể chịu đựng khi thấy người khác sở hữu bất cứ thứ gì, vì họ muốn tất cả cho mình; Ta thấy kẻ mạnh lấy bánh mì của kẻ yếu, và những người này quyết tâm xem kẻ mạnh ăn và thưởng thức.

12. Rồi Ta hỏi: Tiến bộ đạo đức của nhân loại này ở đâu? Đâu là sự phát triển của tình cảm cao quý nhất của họ?

13. Thực sự, trong thời đại mà con người đã sống trong hang động và đã phủ lên mình những bộ da thú, sau đó họ cũng đã đánh nhau cho những miếng thức ăn từ miệng của những người đồng loại của mình, sau đó những người mạnh mẽ cũng đã chiếm phần lớn hơn, đó cũng là những nỗ lực của những kẻ yếu dùng để sử dụng những người cai trị bằng vũ lực, và sau đó cũng có những người đã giết người, bộ lạc giết bộ lạc và người dân giết người dân.

14. Đâu là sự khác biệt giữa nhân loại bây giờ và thời đó?

15. Vâng, Ta biết các con sẽ nói với Ta rằng đã có nhiều tiến bộ. Ta biết các con sẽ nói về nền văn minh và khoa học của mình. Ta nói cho các con biết: Tất cả những điều này là mặt nạ của sự giả hình, đằng sau đó các con che giấu sự thật về tình cảm và sự bức đồng của mình, vẫn còn giống thời nguyên thủy, bởi vì các con không bận tâm dù chỉ một chút để phát triển tinh thần của mình theo Luật của Ta.

16. Ta không bảo các con đừng khám phá khoa học; trái lại: khám phá, phân tích, phát triển và nhân rộng kiến thức và trí thông minh trong đời sống vật chất, nhưng có lòng bác ái với nhau; tôn trọng các quyền thiêng liêng của đồng bào của mình, hiểu rằng không có luật nào cho phép bất kỳ người nào định đoạt cuộc sống của anh em mình; Tóm lại, loài người, hãy làm điều gì đó để áp dụng Điều Răn cao nhất của Ta: là hãy yêu thương nhau, áp dụng vào cuộc sống của mình, để cuối cùng các con có thể được giải thoát khỏi thứ đạo đức và tinh thần mà các con đã chìm đắm. Khi bức màn dối trá che mặt các con rơi xuống, ánh sáng của các con sẽ tỏa ra, sự chân thành sẽ tỏa sáng từ các con, và sự thật sẽ được thiết lập trong cuộc sống của mình; đó là khi các con sẽ có thể nói rằng mình đã tiến hóa.

17. Củng cố bản thân trong việc thực hành những giáo huấn của Ta, để trong tương lai lời nói của các con có thể luôn được hỗ trợ bởi những việc làm từ thiện, khôn ngoan và tình huynh đệ thực sự. (325, 10 - 20)

18. Ta gửi cho các con sự bình an của Ta, nhưng thực sự Ta nói với các con, trong khi có những người có tất cả những gì họ cần, nhưng quên đi những người sắp chết đói, sẽ không có bình an trên trái đất.

19. Bình an không nằm ở sự vĩ đại của con người, cũng không giàu có. Đó là thiện chí, yêu thương nhau, phục vụ và tôn trọng người khác. Ôi, ước chi thế giới đã hiểu những bài học này, sự thù hận sẽ biến mất và tình yêu sẽ dâng trào trong trái tim con người. (165, 71 - 72)

Sự Suy Đồi của Loài Người

20. Nhân loại bị mắc kẹt giữa một cơn bão tội lỗi và tệ nạn. Không chỉ khi họ trở thành người lớn, con người làm ô nhiễm tinh thần của họ, bằng cách cho phép mở ra những đam mê của họ, trong thời thơ ấu, họ đã thấy tàu của họ có nguy cơ bị chìm.

21. Lời nói đầy mặc khải của Ta phát sinh ở giữa nhân loại này, giống như một ngọn hải đăng mệnh mông, cho thấy các nạn nhân bị mắc kẹt trên con đường thực sự, và khuyến khích hy vọng ở những người đang mất niềm tin. (62, 44)

22. Nhân loại đã nhân lên cùng với tội lỗi của họ. Không thiếu các thành phố trên thế giới đang đầu độc trái tim như thành SôĐôm và Gômôrah, nơi có tiếng vang tai tiếng trên khắp thế giới. Mặc dù thực tế rằng cư dân của những thành phố đó không phải là những kẻ đạo đức giả, vì họ đã phạm tội dưới ánh sáng ban ngày, không phải là dấu vết của những thành phố tội lỗi đó.

23. Ngày nay, loài người, ẩn náu trong bóng tối để cai trị những đam mê của họ và sau đó mô phỏng sự chính trực và trong sạch, sẽ có một bản án nghiêm khắc hơn so với SôĐôm.

24. Đó là sự kế thừa tai hại của tất cả các thế hệ trong quá khứ mà với tham vọng, tệ nạn và bệnh tật của nó đang mang lại kết quả trong thời gian này; đó là cây của sự xấu xa đã lớn lên trong lòng con người, một cây được thụ tinh bởi tội lỗi và trái của nó tiếp tục cám dỗ cả đàn ông và phụ nữ, làm cho trái tim mới sa ngã mỗi ngày.

25. Trong bóng mát của cây đó là đàn ông và phụ nữ nằm soài mà không có sức mạnh để tự giải thoát ảnh hưởng của nó; phải được tìm thấy những đức tính bị phá vỡ, những danh dự bị vấy bẩn, và nhiều, rất nhiều cuộc sống bị còi cọc.

26. Không chỉ những người trưởng thành chạy theo những thú vui của thế giới và xác thịt; chất độc tích lũy trong suốt thời gian cũng đã đến tuổi vị thành niên, và thậm chí cả trẻ em. Và những người đã thoát khỏi ảnh hưởng của kẻ ác làm. Họ làm gì cho những người đã mất? Họ phán xét chúng, chỉ trích chúng, và bị làm nhục bởi họ. Ít có ai, những người cầu nguyện cho những người lạc lối, và ít hơn những người tận hiến một phần cuộc sống của họ để chiến đấu với sự dữ.

27. Thực sự Ta nói với các con, Vương quốc của Ta sẽ không được thiết lập giữa những người, trong khi cây xấu vẫn còn sống. Cần phải tiêu diệt sức mạnh đó, và cần phải có vũ khí duy nhất mà tội lỗi không thể chống lại: thanh kiếm của tình yêu và công lý. Hãy hiểu rằng, đó sẽ không phải là những phán xét hay trừng phạt, mà là tình yêu, sự tha thứ và lòng bác ái: bản chất của Giáo Lý của Ta sẽ là ánh sáng soi sáng con đường của các con, và giáo huấn dẫn dắt loài người đến với sự cứu rỗi. (108, 10 - 14)

28. Chủ nghĩa duy vật của các con đã khiến Vườn Địa Đàng được giao phó cho con người vào một lò lửa.

29. Sự nguy tạo là cuộc sống mà con người lãnh đạo, sự giả dối niềm vui của họ, quyền lực và sự giàu có của họ. Khoa học và sự khôn ngoan của họ cũng là sự nguy tạo.

30. Cả người giàu và người nghèo đều lo lắng về tiền bạc, sự sở hữu của họ là lừa dối, các con lo lắng về nỗi đau và bệnh tật, và các con run sợ trước ý tưởng về cái chết. Một số sợ mất những gì họ có và những người khác lo lắng để có những gì họ không bao giờ sở hữu. Một số có thừa, trong khi những người khác thiếu thốn. Nhưng tất cả những cuộc đấu tranh, đam mê, nhu cầu và tham vọng này chỉ liên quan đến đời sống vật chất, sự đói khát của cơ thể, của những đam mê, nhu cầu và tham vọng thấp kém: về những khao khát của con người, như thể con người thực sự không có tinh thần.

31. Thế giới và vật chất đã tạm thời đánh bại tinh thần, bắt đầu bằng cách giảm nó thành nô lệ và kết thúc, bằng cách vô hiệu hóa sứ mệnh của nó trong cuộc sống của con người. Làm sao các con có thể không nhận ra rằng những cơn đói, sự khốn khổ đó, và nỗi đau và nỗi thống khổ áp bức cuộc sống của mình, chỉ là sự phản ánh trung thực của sự khốn khổ và nỗi đau của tinh thần các con. (272, 29 - 32)

32. Thế giới cần Lời của Ta; các dân tộc và các quốc gia cần những bài học về tình yêu của Ta; Người lãnh đạo, nhà khoa học, thẩm phán, Người hướng dẫn các linh hồn, Người dạy dỗ tất cả họ cần ánh sáng của Chân lý của Ta, và đó chính xác là lý do Ta đến trong Kỷ Nguyên này, để soi sáng cho các linh hồn, trái tim và sự hiểu biết về con người. (274, 14)

33. Hành tinh của các con chưa phải là nơi trú ngụ của tình yêu, hòa bình hay đức hạnh. Ta gửi những linh hồn trong sạch đến thế giới của các con, và các con trả họ lại cho Ta không trong sạch, bởi vì cuộc sống của những người đang bảo hòa với tội lỗi và đòi truy.

34. Ta nhìn thấy những đức tính như những ánh sáng nhỏ bé bị cô lập giữa các linh hồn, bị vùi dập bởi những cơn gió ích kỷ, oán giận và thù hận; đây là những trái cây được cung cấp cho Ta bởi nhân loại. (318, 33 - 34)

Thế Giới bị dẫn dắt đi Sai Đường của một Nhân Loại Chưa Trưởng Thành

35. Các con có các thống đốc, trong đó trái tim của họ không tìm thấy công lý hay sự hào hùng cần thiết để cai trị các dân tộc của họ, vì họ theo đuổi lý tưởng khốn khổ về quyền lực và sự giàu có; những người tự gọi mình là đại diện của Ta nhưng không yêu đồng bào của họ; các bác sĩ không biết bản chất của nhiệm vụ của họ, đó là từ thiện, và các thẩm phán nhằm lẫn giữa công lý với sự báo thù và những người sử dụng luật pháp để kết thúc.

36. Tất cả những người đi chệch khỏi con đường của họ, có ánh mắt lang thang từ ánh sáng của ngọn đèn mà họ mang theo trong ngọn hải đăng của lương tâm, không thể tưởng tượng được sự phán xét mà họ đang chuẩn bị cho mình.

37. Cũng có những người đã thực hiện các nhiệm vụ không phải là của họ, và những người do lỗi của họ đưa ra bằng chứng về việc thiếu tuyệt đối những món quà cần thiết để điền vào bài đăng họ đã thực hiện.

38. Và vì vậy, các con có thể tìm thấy các linh mục của Thiên Chúa, người không phải, vì họ đã không được gửi cho nhiệm vụ đó; những kẻ lãnh đạo các dân tộc, nhưng không có khả năng hướng dẫn ngay cả những bước đi của chính họ, những giáo viên không có năng khiếu giảng dạy, những người thay vì đưa ra ánh sáng, lại tạo ra sự nhầm lẫn; và các bác sĩ trong đó có trái tim không thương xót cho nỗi đau của người khác, không hiểu rằng Người thực sự mang tiếng gọi này là một tông đồ của Chúa Kitô.

39. Con người đã làm ô nhiễm tất cả các tổ chức của Ta, nhưng đã đến lúc tất cả các tác phẩm của họ sẽ bị phán xét. Làm cho sự phán xét đó thuộc về Ta, vì lý do đó Ta bảo các con hãy cảnh giác, và tuân thủ giới Luật của Ta về tình yêu và sự tha thứ. (105, 16 - 19)

40. Nay, thế giới này: kiêu ngạo, thách thức và tự hào về các tác phẩm của con người, làm kinh ngạc các thế hệ của thế kỷ này. Phần lớn, họ không tin, cũng không yêu, thuộc tâm linh, và do đó, không cầu nguyện cũng không thực hành Luật của Ta. Tuy nhiên, họ cảm thấy hài lòng và tự hào khi có thể thể hiện thế giới kỳ diệu tuyệt vời này mà họ đã tạo ra, thông qua sức mạnh của khoa học của họ.

41. Thế giới kỳ diệu của con người, được xây dựng bởi nhiều thế kỷ khoa học, đấu tranh, chiến tranh và nước mắt, sẽ bị hủy diệt bởi chính bàn tay của họ, và bằng vũ khí của chính họ, bởi vì thời gian đã đến, khi loài người sẽ nhận ra sự mâu thuẫn và mong manh, những tác phẩm của họ thiếu tình yêu, công lý và khao khát thực sự để trở nên hoàn hảo.

42. Chẳng mấy chốc các con sẽ biết rằng mình chẳng là gì nếu không có Thiên Chúa. Điều đó chỉ từ Ta các con mới có thể lấy sức mạnh, sự sống và trí thông minh để tạo ra sự chung sống hài hòa giữa tinh thần và bộ phận của con người. (282, 9 - 11)

43. Người ta nói về những người của thời xa xưa trong quá khứ, về thời cổ xưa, trong số những thế kỷ dài, thế kỷ lâu đời và của những dân tộc khác nhau, nhưng Ta luôn thấy các con nhỏ bé. Ta thấy rằng các con đã phát triển nhỏ về mặt tinh thần. Ta coi thế giới của các con vẫn còn trong thời thơ ấu, mặc dù các con tin rằng mình đã đạt đến độ chín mùi.

44. Không, nhân loại. Chừng nào tinh thần không đưa ra bằng chứng về sự trưởng thành cao độ, hoàn hảo, và tiến bộ theo những trật tự khác nhau của cuộc sống mình, các con sẽ không vượt ra ngoài việc trình bày cho Ta những công việc đơn thuần của con người, chỉ tuyệt vời về ngoại hình, mà không có đạo đức chất lượng hoặc sự rắn chắc, vì chúng thiếu tình yêu. (325, 62 - 63)

45. Đó là thời gian quyết định cho tinh thần, thời gian đấu tranh; thực sự, tất cả là cuộc thi và đấu tranh. Cuộc chiến đó diễn ra trong trái tim của mỗi người, trong lòng của ngôi nhà của họ và là gốc rễ của tất cả các tổ chức của tất cả các dân tộc của mọi chủng tộc.

46. Trận chiến không chỉ diễn ra trong mặt phẳng vật chất, mà còn trong tâm linh. Đó là trận chiến vĩ đại, được chiêm ngưỡng một cách tượng trưng bởi các nhà tiên tri của các thời đại khác, và được nhìn thấy theo cách thức ảo ảnh của các tiên tri và các thị nhân của thời đại này.

47. Tuy nhiên, cuộc chiến đó di chuyển và làm rung chuyển tất cả mà không được nhân loại hiểu, mặc dù họ là nhân chứng và là thành viên của trận chiến.

48. Bước đi của con người đang vội vã trong những ngày này, nhưng họ đi đâu? Đến nơi nào họ vội vàng như vậy? Trên con dốc cao này, họ có thể đạt được hạnh phúc không? Họ sẽ tìm thấy sự khao khát cho hòa bình, hay sự vĩ đại mà mỗi người mong muốn cách ích kỷ?

49. Ta có thể nói với các con rằng, những gì con người sẽ thực sự đạt được với những bước vội vã của mình, là sự mệt mỏi hoàn toàn. Tinh thần và trái tim của con người tiến về sự ghê tởm và mệt mỏi, nhưng chính con người đã chuẩn bị vực thẳm đó.

50. Vào vực thẳm đó, vào sự mệt mỏi hoàn toàn đó, anh ta sẽ gục ngã. Và trong sự hỗn loạn của hận thù và thú vui, của những tham vọng không thỏa mãn, về tội lỗi và ngoại tình, về sự báng bổ của cả con người và Luật lệ tâm linh, anh ta sẽ tìm thấy một cái chết rõ ràng của tinh thần, một cái chết cho trái tim.

51. Nhưng, từ cái chết đó, Ta sẽ khiến con người sống lại. Ta sẽ làm cho họ được phục sinh, và làm cho họ đấu tranh trong cuộc sống mới để tái sinh tất cả các lý tưởng: cho sự phục hưng của tất cả các nguyên tắc và tất cả các đức tính là đặc điểm và sự coi thường của tinh thần, đó là khởi đầu của họ, Alpha của họ. Vì chính Ta mà tinh thần nảy sinh, từ Ta mà nó đã lấy sự sống, từ sự hoàn hảo của Ta, nó đã uống và với ân sủng của Ta, nó đã bão hòa. (360, 6 - 8)